

Bolezni kože so pri psih pogosta nadloga. Pravzaprav se prav zdaj začena njihova glavna sezona, čeprav lahko nekatere bolezni spremljajo pse skozi vse leto. Kožne bolezni so le redko smrtno nevarne, marsikateri pa imajo kroničen potek – so dolgotrajne, njihove znake lahko le omilimo, ne moremo pa bolezni povsem ozdraviti.

Bolezni kože pri psih

Vzrokov za kožne bolezni je zelo veliko. Zato je ugotovitev vzroka in postavitve diagnoze za veterinarja kdaj pa kdaj prave izzivi. Pri mnogih vzrokih za težave s kožo so bolezenski znaki enaki ali zelo podobni, zato mora veterinar za pravilno diagnozo od skrbnika dobiti precej podatkov o poteku bolezni, pogosto pa mora poseči tudi po naj sodobnejših preiskavah.

Najpomembnejši vzroki bolezni kože pri psih so bakterijske, glivične, alergične, zajedavske ali hormonalne narave. Manj pogosti so prirojeni, imunski, virusni in prehranski vzroki in tisti, ki jih povzročajo strupi. Veliko kožnih bolezni spremlja močan srbež, psi se praskajo, grizejo in ližejo, kar vse povzroča še dodatne poškodbe kože in vnetja. Pri starejših psih pa so pogoste tudi rakave spremembe kože in ciste. Tokrat se bomo omejili le na bakterijske okužbe in alergije, katerih glavna sezona je pred vrati.

Bakterijske okužbe kože (pioderme)

Najpogostejše bakterije, ki povzročajo bakterijske okužbe kože pri psih, izvirajo iz rodu stafilokokov. Zanje so ponavadi značilni srbeči, rumenkasti vnetni mehurčki na prizadeti koži, ki je pordela in razjedena. V kasnejših fazah bolezni postane koža suho luskasta, na prizadetih mestih izpada dlaka, pojavi se tudi neprijeten vonj.

Najpogosteje je prizadeta koža na trupu, pa tudi na bradi. Pri preveč rejenih in čokatih psih z veliko kožnih gub se vnetja pogosto pojavijo v gubah, in to predvsem na obrazu, ustnicah in ob sramnici.

Večina bakterijskih bolezni kože pri psih se pojavi sekundarno kot posledica

praskanja in samopoškodb kože zaradi srbeža, ki ga povzročajo druge bolezni, kot so zajedavci, alergije, hormonske motnje ... Zato moramo pri ponavljajočih se bakterijskih vnetjih nujno poiskati pravi vzrok bolezni.

Vnetje kože: posledica bolh

Alergijske bolezni kože

Alergijske bolezni so pri psih dokaj pogoste. Na alergijo lahko kažejo znaki, kot so srbež, izcedki iz nosu in očes, poškodbe kože, kihanje, lahko pa se pokažejo tudi prebavne motnje (lahko tudi samo te).

Alergija je preobčutljivostna reakcija na snov, ki povzroča alergijo (alergen). Pojavi se lahko kadarkoli v življenju, njeni znaki pa se lahko pojavijo povsem nenadoma.

Najpogostejši vzrok alergij pri psih je boljša slina. Vsak boljši pik pri alergičnih živalih povzroča hud srbež. Pri psih se pojavlja tudi alergija na snovi, ki jih žival vdihava (hišni prah, cvetni prah, plesni ...). Ta alergija se ponavadi pojavi že pri mladih psih. Redkeje pa se pri psih pojavlja alergija na kemikalije, ki jih vsebujejo mila, čistila, pa tudi ležišča, preproge ... Te alergije imenujemo kontaktne alergije. Ne nazadnje pa se pri psih pojavljajo tudi alergije na določene sestavine hrane.

Najbolj značilen znak alergijskih bolezni kože pri psih je srbež. Prizadeta koža je lahko na videz neprizadeta, lahko pa je pordela in vlažna. Če zaradi praskanja ali grizenja pride do poškodb kože, se lahko pojavi še bakterijsko vnetje (gnoj in zasušene kraste). Alergija na boljšo slino se vsaj na začetku pokaže s spremembami kože na korenu repa in hrbtu. Pri alergijah na cvetni ali hišni prah pa se spremembe pogosteje kažejo na obrazu, tčkah, prsih in trebuhu. Kontaktne alergije pa najpogosteje povzročijo spremembe na brezdlacnem predelu trebuha in na blazinicah. Znaki pa so lahko tudi zelo prikriti. Kdaj pa kdaj skrbnik opazi le ponavljajoče se vnetje zunanega sluhovoda.

Tudi pri alergijah je za postavitve diagnoze zelo pomemben skrbnikov opis bolezni. Veterinar si pri postavitvi diagnoze pomaga tudi z značilnimi znaki. Za diagnostiko je zelo pomemben tudi pozitiven odziv na zdravljenje, se pravi na posebno dieto pri alergijah na hrano, na izginevanje srbeža pri odpravljanju bolh ob alergiji na boljšo slino ... Nekateri veterinarji se odločajo tudi za različne preiskave, s katerimi ugotavljajo možne povzročitelje alergij.

Alergije sicer zdravimo, le redko pa ozdravimo. Za preprečevanje alergičnih reakcij je še vedno najbolje, da se izogibamo stiku s snovjo, ki povzroča alergijo. Če so to bolhe, jih moramo dosledno odpravljati in preprečevati njihovo vnovično naselitev. Pri alergijah na hrano moramo psu z jedilnika umakniti sestavino, ki povzroča alergijo. To ponavadi storimo s posebnimi veterinarskimi dietami. Veterinarji priporočajo diete tudi pri drugih alergijah, saj z njihovo pomočjo koži hitreje vrnemo njeno funkcijo. Za odpravo hudega srbeža pa lahko veterinar predpiše tudi določena zdravila.